

Απάντηση τού Μ. Μάτσα

στή συνέντευξη τού Στέλιου Καζαντζίδη

Στό προηγούμενο τεύχος τής «Μ» (τ. 29) δημοσιεύτηκε αποκλειστική συνέντευξη τού Στέλιου Καζαντζίδη. Σ' αυτή την συνέντευξη ο λαϊκός τραγουδιστής αναφέρθηκε στήν διαμάχη του μέ τήν δισκογραφική εταιρία πού συνεργάζεται. Πάνω στό θέμα αυτό λάβαμε μιά επιστολή από τόν κ. Μάτσα πού τή δημοσιεύουμε

Αγαπητή Στέλιο.

Δέν είναι η πρώτη φορά πού καταφεύγεις στό τύπο και προσπαθείς νά δικαιολογήσεις στό κοινό σου τήν αποχή σου από τό τραγούδι επιρρίπτοντας τήν ευθυνή στήν εταιρία μέ τήν οποία συνεργάζεσαι. Ποτέ μέχρι σήμερα δέν θέλησα νά σού απαντήσω. Αυτή τή φορά όμως τά πράγματα είναι τελείως διαφορετικά γιατί στή τελευταία σου συνέντευξη δέν λές απλώς κάτι παραπάνω, αλλά βρίζεις παραφέρεσαι, δυσφημείς, εμφανίζεσαι σάν ρατσίστας και δέν υπάρχει ούτε κάν τό ελαφρυντικό ότι ο δημοσιογράφος δέν απέδωσε σωστά τά λεγόμενα σου διότι ο συντάκτης τής συνέντευξης έχοντας συναίσθηση τών γραφομένων έσπευσε ν' αναφέρει κάτω από τήν υπογραφή του ότι πρόκειται περι μαγνητοφωνημένης συνέντευξης σου. Γ' αυτό λοιπόν κι εγώ δέν μπορώ ν' αφήσω αναπάντητη αυτή τή φορά τήν απαράδεκτη αυτή σου συνέντευξη και είμαι υποχρεωμένος νά σού επισημάνω τά εξής:

1. — Η εταιρία ΜΙΝΩΣ λειτουργεί από τό 1935. Τουλάχιστον πέντε γενιές καλλιτεχνών συνεργάστηκαν μαζί της από τότε, ξεκινόντας στό λαϊκό τραγούδι από τόν Μάρκο Βαμβακάρη. Εγώ προσωπικά διευθύνω τήν εταιρία επι εικοσι ολόκληρη χρόνια. Είσαι ο μόνος καλλιτέχνης μέ τόν οποίον από όσα θυμάμαι δέν μπορέσαμε νά συνεργασθούμε αρμονικά. Πάντα τό κλίμα φιλίας και συνεργασίας τό οποίο οι συνεργάτες μου και εγώ προσπαθούσαμε νά δημιουργήσουμε μαζύ σου δέν άντεχε στό χρόνο πάνω από λίγους μήνες. Και τελικά καταλήγαμε σέ δικαστικούς αγώνες στούς οποίους πάντα δικαιωθήκαμε.

Αλλά απ' ότι ο ίδιος ομολογείς, και όταν συνεργαζόσουν μέ τήν εταιρία «ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ» και μ' αυτή τήν εταιρία βρισκόσουν στά δικαστήρια, άλλοτε γιατί καθ' όν χρόνο συνεργαζόσουν μαζύ τους ήθελες νά εκδώσεις δίσκους στήν εταιρία «Ορφανίδη» και άλλοτε γιατί δέν ήθελες νά εκπληρώσεις τίς συμβατικές σου υποχρεώσεις. Μάλιστα όπως ο ίδιος ομολογείς στήν συνέντευξη σου, μάρτυς κατηγορίας σου σέ μιά από τίς δίκες ήταν και η αειμνηστή Σοφία Βέμπο. Αυτά τά γεγονότα αγαπητέ Στέλιο μήπως θά πρέπει νά σέ προβληματίσουν; Μήπως λίγη αυτοκριτική θά σέ βοηθούσε νά σκεφτείς ότι ίσως δέ σού φταιει η εταιρία πού δέν θέλεις νά τραγουδήσεις αλλ' ίσως φταιει η ιδιορυθμία τού χαρακτήρα σου η οποία σέ οδηγεί σέ λανθασμένες αποφάσεις; Και θέλοντας νά προεκταθώ ακόμη λίγο, μήπως αυτή σου η ιδιορυθμία και η τάση σου γιά απομόνωση από τόν κόσμο, από τούς Θαυμαστές σου οι οποίοι, όπως ο ίδιος ομολογείς, σέ ενοχλούν, είναι αγαπάει τή χαρά νά απολαύσει τά τραγούδια σου και νά σέ οι πραγματικές αιτίες πού σέ αυτοτοποθετούν στήν «κατάψυξη».

Η εταιρία μας αγαπητέ Στέλιο δέν σέ θέλει σέ καμιά περίπτωση παροπλισμένο. Σέ θέλει εν ενέργεια καλλιτέχνη. Σέ θέλει κοντά στά μηχανήματα τού Studio και κοντά στό κόσμο στόν οποίον απευθύνεσαι.

2. — Θέλοντας τώρα νά υπεισέλθω και στά ουσιαστικά σημεία τής διαφοράς τήν οποία εμφανίζεις ότι υπάρχει μεταξύ μας θά ήθελα νά σού θυμίσω τά εξής:

α) Η τελευταία μας σύμβαση υπεγράφη τό 1972 μετά από πολλών μηνών διαπραγματεύσεις στίς οποίες είχε παίξει ρόλο μεσολαβητού ο στενός σου φίλος και κοινός μας συνεργάτης Πυθαγόρας ο οποίος δυστυχώς γιά όλους μας δέν βρίσκεται πιά κοντά μας καθώς και ο δικηγόρος σου. Ότι λοιπόν υπέγραψες, τό υπέγραψες μετά από μήνες διαπραγματεύσεων και ενώπιον τού Πυθαγόρα και τού δικηγόρου σου. Πώς λοιπόν εμφανίζεσαι σήμερα σάν τό ανήλικο παιδί, σάν τό θύμα πού τό ξεγελάσαμε και τό βάλαμε νά υπογράψει ένα... «καταπιεστικό» συμβόλαιο. Πώς μπορείς δέ νά χαρακτηρίζεις ότι τό συμβόλαιο σου είναι καταπιεστικό, όταν σέ κανένα σημείο δέν σού επιβάλλει τήν υποχρέωση νά ηχογραφείς τραγούδια σέ τακτά χρονικά διαστήματα, όπως γίνεται σέ όλα τά συμβόλαια τού κόσμου, αλλά σού δίνει τήν ευχέρεια νά τραγουδάς όποτε θέλεις και άν θέλεις.

β) Ως πρός τήν αμοιβήν σου όταν τό 1972 υπογράψαμε τό συμβόλαιο η λιανική τιμή τού δίσκου τότε ήταν 160 δρχ. και βάσει τής σύμβασης σου η αμοιβή σου ήταν 12 δρχ. δηλαδή 8 % περίπου. Δηλαδή εισέπρατες ένα από τά μεγαλύτερα ποσοστά ανάλογο βέβαια τής καλλιτεχνικής σου αξίας. Όσον αφορά τήν αμοιβή τών 6 δρχ. πού αναφέρεις ότι προβλέπει η σύμβασή σου γιά τό παλαιό σου ρεπερτόριο, γιατί θέλεις νά δημιουργείς εντυπώσεις αφού ξέρεις πολύ καλά ότι τό ρεπερτόριο αυτό κυκλοφορούσε κάτω από τό σήμα MARGO μέ λιανική τιμή δίσκου 100 δραχμών;

'Αν βέβαια δέν θέλησες νά εκπληρώσεις τότε τήν υποχρέωσή σου και έρχεσαι σήμερα μετά 8 χρόνια και ισχυρίζεσαι ότι η αμοιβή σου τών 12 και 6 δρχ. είναι μικρή, αυτό δέν είναι δικό μας λάθος. Άλλα και πάλι η καλή σου πίστη και η καλή σου μνήμη δέν θά έπρεπε νά σέ αφήνουν νά διατυπώνεις ούτε αυτό τό παράπονο διότι θά πρέπει νά θυμάσαι πολύ καλά ότι πριν δύο χρόνια σέ επισκέφτηκα στό σπίτι σου και μπροστά στόν φίλο σου Χρήστο Κολοκοτρώνη και στή μητέρα σου στήν προσπάθεια μου νά σέ πεισω νά τραγουδήσεις σού προτείνα μόνος μου χωρίς νά έχω καμιά τέτοια υποχρέωση νά σού διπλασιάσω τήν προβλεπούμενη από τό συμβόλαιο μας αμοιβή. Πού λοιπόν βρίσκεται η οικονομική αδικία πού ισχυρίζεσαι ότι διαπράττουμε σέ βάρος σου;

'Αν αγαπητέ Στέλιο σού αρέσει νά θυματοποιείσαι, άν σ' αρέσει νά εμφανίζεσαι σάν ο αδικημένος αυτό είναι δικαιωμά σου αλλά εμείς δέν σού φταιμε σέ τίποτα.

Θέλοντας νά μήν προχωρήσω παρά πέρα και τελειώνοντας θά ήθελα νά σέ παρακαλέσω γιά κάτι.

Σταμάτα νά πιστεύεις ότι μπορεί είτε εγώ είτε ο οιοσδήποτε άλλος νά σέ αδικήσει. Έλα νά τραγουδήσεις εισπράττοντας τήν αμοιβή πού σού αξίζει και δώσε και στό κόσμο πού σέ αγαπάει τή χαρά νά απολαύσει τά τραγούδια σου και νά σέ οι πραγματικές αιτίες πού σέ αυτοτοποθετούν στήν «κατάψυ-

φιλικώτατα

Μάκης Μάτσας

Σημ. «Μ»: Ο Σ. Καζαντζίδης και οι φίλοι του πού συγκεντρώνουν τής υπογραφές, μπορούν νά απαντήσουν, στά όσα γράφει ο κ. Μάτσας, μέσω τού περιοδικού.